

[Falk Hansen.]
ligere er kommet til udtryk, at der i det af justitsministeren fremsatte lovforslag er tale om en liberalisering i forhold til den nugældende lov fra 1956. Men vi er altså nogle, som er af den opfattelse, at man burde være gået videre endnu, fordi det havde været mere ærligt og realistisk, og det havde givet den enkelte kvinde mulighed for selv at tage stilling til, om hun af den ene eller den anden grund ønskede at få foretaget dette indgreb. Der er jo mange, der synes, det er så skrækkeligt, at et menneske selv skal kunne bestemme over noget som helst.

Når man går så langt som regeringsforslaget, er der ikke længere tale om nogen etisk holdning, som kan begrunde modstand mod indførelse af fri abort. En række af de nyskabelser, som lovforslaget indeholder, er efter vor opfattelse så tilfældigt valgt og grænserne sat mere ud fra, hvad man i regeringspartierne har kunnet skabe enighed om, end hvad der kunne skyldes logisk og rimelig konsekvens i en sådan sag.

Jeg vil gerne nævne, at det har været fremført, at man ikke i udvalget har beskæftiget sig med den henvendelse, der har været fra gynækologernes side. Det er ikke rigtigt. Det har man gjort grundigt og fornuftigt også allerede inden anden behandling af dette lovforslag.

På baggrund af de bemærkninger, jeg her har fremført, finder nogle af de socialdemokratiske medlemmer af mindretallet ikke at kunne medvirke til gennemførelse af dette lovforslag i den form, det har fået, hvor alene formyndertanken er så aldeles uacceptabel. På den anden side nærer vi ikke noget ønske om at stemme imod lovforslaget, hvilket vel nok kunne udlægges og givet ville blive udlagt på en måde, der ikke stemte overens med vore virkelige synspunkter og — det vil jeg gerne sige — ærlige og alvorlige menneskelige intentioner i denne sag. For det er der jo nogle der har lidt svært ved at se, at andre kan have, hvis man ikke deler deres synspunkter. Vi skal derfor undlade at stemme om det af justitsministeren fremsatte lovforslag og så i øvrigt udtrykke håbet om, at dette er et trin henimod indførelse af den frie adgang til svangerskabsafbrydelse, som forekommer os både etisk og moralsk mere hæderlig og realistisk.

Hanne Budtz: Som formand for udvalget vil jeg gerne oplyse, at de henvendelser, vi har modtaget mellem anden og tredje behandling, har man gennemgået. Det drejer sig om en henvendelse fra Dansk Kvinde-samfund, og senest er der blevet tillivet udvalgets medlemmer en artikel eller en gengivelse af et foredrag, som overlæge Gjørup har holdt, hvori han giver udtryk for nogle tanker, som blev fremsat her ved anden behandling; derfor er de kommet til udvalgets kundskab naturligvis sammen med en artikel i Ugeskrift for Læger, som også var omtalt af overlægen.

Udvalgets flertal har bedt mig om at præcisere vort standpunkt. Flertallet er de konservative medlemmer, venstres medlemmer og det radikale venstres medlemmer af udvalget samt de ærede medlemmer hr. K. Axel Nielsen og hr. Waldemar Laursen, og vor indstilling til det høje ting er, at lovforslaget vedtages uændret i den skikkelse, det fik ved anden behandling.

Morten Lange: Ved denne tredje og sidste behandling af svangerskabsloven står vi jo ved en foreløbig afslutning på en sag, som længe har ligget på folketingets bord i forskellige former. Det er en debat, som socialistisk folkeparti rejste for nu snart en række år siden. Jeg har indtrykket af, at den debat, som vi rejste, har ført til, at den almindelige stillingtagen i befolkningen og især i de yngre aldersklasser, som jeg anser for dem, som i denne sag først og fremmest må bestemme, er kommet meget stærkt i skred. Jeg synes, det er en udvikling henimod en sundere etik end den, som har båret hidtidige svangerskabslove.

Jeg vil beklage, at vi får en lov midt i vadedstedet, som i sine resultater i vid udstrækning vil betyde, at fri abort er gennemført, men samtidig forlader en etisk baggrund for denne stillingtagen ved at sætte staten i et næsten ubegrænset formynder-skab for den enkelte. Der er tale om en lov, som, så vidt jeg kan bedømme det, forlader et afgørende etisk princip uden at indføre et nyt, og det er en principløshed, som, uanset hvordan loven måtte virke, jeg i hvert fald ikke kan få mig selv til at stemme for. Jeg vil afvise loven som principløs, som uden etisk holdning og derfor forkert.